

Aamuset 21.2.2017

Kuuntelussa: Antti Autio maalaa melankoliolla

VIIHDE | 21.02.2017 10:00

Antti Aution esikoisalbumi *Minä tuon mukani sateet* on ollut valmisteilla vuosia. Lopputuloksen perusteella hitaasti kypsytely on kannattanut.

Aution debyytti yksi niistä levyistä, joilla on mahdollisuus punoa köysisiltä sukupolvien välille. On helppo kuvitella Aution laulujen soivan radio Suomessa. Yhtä helppoa on kuvitella Autio esiintymässä pienimuotoisella nuorten musiikkiaktiivien suosimalla indiefestivaalilla.

Aution laulut ovat ajattomia sekä musiikiltaan että teemoiltaan. Musiikki on akustishenkistä ja folkkiin kallellaan. Yksi keskeisistä teksteistä kumpuavista teemoista on luopuminen.

Autio tallaa hieman samassa maastossa kuin esimerkiksi **Matti Johannes Koivu**, **Topi Saha** tai **Joose Keskitalo**. Aution musiikissa on paljon tuttuja ja tunnistettavia piirteitä, mutta kuitenkin myös sopivasti omaa ääntä.

Kuten levyn nimestä voi osittain päätellä, biisit ovat melankolisia. Laulujen tunnelmat ovat hauraita.

Tekstittäjänä Autio on mielenkiintoinen tuttavuus. Sinänsä arkisiin tunnelmiin hän löytää väkeviä kielikuvia tekstejä terävöittämään. *Kaikki sanat* -biisissä hän naulaa laulun tunnelman muutamalla sanalla ja samaan syssyyn tiivistää jotain olennaista koko levyistä: *Näillä sanoilla ei tapeta vaan ammutaan luoteja vuosien päähän*.

Vastaavia kiteytyksiä levyltä löytyy muitakin. Surumielisissä lauluissa onkin yllin kyllin luopumista, mutta jossain taustalla pilvimuurin raosta pilkistää myös ohut auringonsäde.

Moniin Aution teksteihin mielenkiintoisen sivuvärin tuo laulujen hahmojen limbomainen tila. He ovat jääneet paikalleen odottamaan jotain, mutta ainakaan laulun sisällä odotus ei tule päätökseen.

Vaikka monet levyn lauluista ovat alakuloisia, mukaan on valikoitunut myös pari musiikillista ilottelua. *Kuu ja komeetta* hölkkää siihen malliin, että sen on helppo veikata nousta keikkasetin piristäjäksi.

Ilkka Lappi